

Da Ingen begjærede Ordet, fattedes Lovudkastet og tillige dets Overgang til tredje Behandling under Afstemning, og vedtoges eenstemmig med 54 Stemmer.

Man gik derpåa til det følgende Numer paa Dagsordenen: Anden Behandling af Udkast til Lov angaaende nogle Forandringer i Bestemmelserne i Pl. af 13de October 1847, § 4, med Hensyn til Betalingen for Patienter i Sindsfygeanstalten ved Karhuus. (1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 88, og Lovudkastet i Anhang A. Sp. 619 fgg.).

Intet Endringsforslag var stillet; begge Udkastets Paragrapher fattedes under Et under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, fattedes Lovudkastet og tillige dets Overgang til tredje Behandling under Afstemning, og vedtoges eenstemmig med 54 Stemmer.

Endringsforslag til tredje Behandling af de fire ovenstaaende Lovudkast, der i dette Møde havde været til anden Behandling, indkaldtes til Mandag Aften Pl. 7.

Formanden: Idet vi gaar over til det følgende Numer paa Dagsordenen: Første Behandling af Udkast til Lov om Foranstaltninger til Hunsdyr- og især Hesteavlens Fremme, skal jeg bemærke, at det muligviis vil blive nødvendigt med Hensyn til samme at foretage en noget extraordinair Fremgangsmaade, da Indenrigsministeren rimeligviis vil blive nødsaget til at overvære en Sags Behandling i Landstinget, der imidlertid tør forudsættes ikke at ville blive langvarig. Jeg vil derfor, saafremt dette skeer, afbryde nærværende Sags Forhandling og foretage det sidste Numer paa Dagsordenen: Valg af 7 Medlemmer til et Udvalg, og derefter gjenoptage den. Det er, som sagt, en noget extraordinair Fremgangsmaade, men jeg antager ikke, at der kan være Noget til Hinder for at bruge den, eller at der fra noget af

Thingets Medlemmer, gjøres Indsigelse derimod. (Stemmer: Nei!).

Vi begynde saaledes Behandlingen af den nævnte Sag, og jeg skal først give Ordet til Rigsdagsmanden for Thisted Amts 3die Valgkreds (Meergaard). (Stemmer: Han er ikke tilstede!). Rigsdagsmanden for Viborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

Rnudsen: En af de væsentligste Forandringer, der i det foreliggende Lovudkast agtes foretagen ved Loven af 31te Marts 1862, er Ophævelsen af Landstutteriet. Da denne Sag forrige Aar var til Behandling her i Thinget, var jeg derimod, ikke af den Grund, at jeg i og for sig absolut var imod Landstutteriets Ophævelse, men deels fordi jeg ansaae en hovedfulds Ophævelse, deraf for u hensigtsmæssig saavel i stats- og landoekonomisk Henseende, som ogsaa i andre Henseender, og deels fordi jeg betragtede den Maade, hvorpaa Ophævelsen søgtes fremmet, nemlig ved et Forslag igjennem Finantsloven, som urigtig. Saaledes som Sagen iaar foreligger, tror jeg ikke, det nytter at modsætte sig Ophævelsen af dette Stutteri. Imidlertid, maa jeg dog tillade mig at bemærke, at jeg ikke kan dele den Mening og tiltræde den Dom, der fra saa mange Sider er udtalt imod Landstutteriet. Jeg kan ikke tiltræde den Anskuelse, at den Race, der fra dette Stutteri er udgaaet, nemlig Yorkshireracen, har virket skadelig paa vor Hesteavl; tværtimod tror jeg, at der af denne Race er fremstaaet mange kostbare og gode Heste. Naar man hører, at Heste ere folgte til en høi Priis, og man spørger, fra hvilken Race disse Heste nedstamme eller ere udgaaede, saa vil man som oftest faa det Svar, at de nedstamme fra Heste, der have mere eller mindre ædelt Blod, og navnlig at de nedstamme fra Yorkshireracen og ere udgaaede fra Landstutteriet. Vi have ogsaa et Beviis for, hvad jeg her har anført i den Rapport, som af Landstutimesteren er afgivet for Aaret 1859 om det kongelige Stutteries Tilstand og Virksomhed. Man seer heraf, at af de 238 Hingste og Hingsteplage, der i 1859 ere belønnede med Præmie i Kongeriget, er 74 af Landstutterira-